

gennemrationaliseret landbrug, eller vil man prøve også at overveje, hvordan man kan skabe et landbrug fyldt med noget mere liv?

I bemærkningerne til lovforslaget kommer det frem, at man vil indføre et mindstekrav til produktionen, når det gælder tildeling af økologiske omlægnings- og opretholdelsestilskud.

Hvis man læser udkastet til den danske ansøgning om støtte til udvikling af landdistrikterne i henhold til Rådets forordning nr.

1257/99, går det op for én, at det er landbrug under 10 ha, der er tale om. Så synes jeg nok, at det er lidt løjerligt, at man ikke vil medtage de små landbrug. Man tager jo heller ikke hektar-tilskuddene fra de små konventionelt drevne bedrifter.

Ofte er det jo sådan, at det er de små landbrug, der tør eksperimentere med nye metoder, fordi de ikke er økonomisk afhængige. Samtidig kan et lille landbrug udvikles til noget større, hvis det får en god start.

I bemærkningerne til lovforslaget – og det synes jeg absolut er noget positivt – er ministeren inde på muligheden af at støtte et fremstød for økologiske frugtplantager og bærplantager.

Det synes jeg er meget vigtigt. Vi ved jo, at de danske konventionelle æbler bliver sprøjtet op til 15-20 gange hver sæson. Og den økologiske frugt, som kan købes i Danmark, er ofte for 9 ud af 10 stykkers vedkommende importeret fra udlandet. Det er altså ikke særlig bæredygtigt.

Frugten bliver så importeret fra andre EU-lande, som giver nyplantnings- og opretholdelsestilskud til deres økologiske avlere. Herhjemme er udviklingen i økologiske produktionssystemer inden for frugt- og bæravl kommet så langt, at det er tid for en satsning på, at vi selv kan producere det. Det synes jeg egentlig ville være målet, når man taler om, at vi skal puste liv i landdistrikterne.

Ministerens holdning til det fremførte forslag om, at man lægger sig fast på, at der indføres nyplantnings- og opretholdelsestilskud til økologiske frugtplantager fra år 2001, kunne jeg da godt tænke mig at høre om.

**Ole M. Nielsen (KRF):**

Det er meget magtpåliggende for Kristeligt Folkeparti at sikre gode udviklingsmuligheder for landdistrikterne. Men det er dybt beklageligt, at der skal så mange offentlige midler – i det her tilfælde en kombination af EU-midler og danske midler – til for at afbøde de negative resultater af en alt for barsk strukturudvikling i

landbruget. Selv om det her ikke kun har noget med landbrug at gøre, er det jo strukturudviklingen i landbruget, der skaber problemer med miljøet, beboelsen og aktiviteterne i landdistrikterne.

Det er først og fremmest den strukturudvikling, som giver behovet for alle de her støtteordninger. Og det er negativt med alle de her støtteordninger i det hele taget, for selv om vi skulle være rimelig gode til at administrere dem i Danmark – hvad jeg da håber og tror vi er – så kan vi jo ikke have lige så meget tillid til, at man i andre lande er det på de områder, som vi er med til at finansiere tilskud til. Vi skulle se at komme helt væk fra det system og så tilrettelægge en politik, som kunne sikre en strukturudvikling i landbruget, som også kunne sikre fortsat liv i landdistrikterne.

Men det er selvfølgelig positivt, at det kan lade sig gøre, når nu der er behov for det og der er en bred vifte af støtteordninger her, som alle sammen er positive.

Der er meget teknik i det her forslag, og jeg har ikke studeret høringssvarene, selv om vi undtagelsesvis har fået dem i god tid, men der skal jo nok være gjort opmærksom på nogle problemer i dem, når vi kommer til at studere dem. Dem må vi selvfølgelig tage op og vurdere, hvad for nogle der er relevante.

Generelt er forslagene gode, men det er så også væsentligt, at administrationen på én gang er både enkel og brugervenlig.

Der hører meget andet til udviklingen i landdistrikterne end de tiltag her. Der er hele debatten om livet i landdistrikterne, også som følge af landdistriktsredegørelsen, og det kunne jo også være aktuelt med nogle lempelser i planloven, som regeringen jo desværre plejer at afvise, når vi og nogle borgerlige partier plejer at foreslå dem. De kunne i høj grad være med til at sikre, at der kunne ske en positiv udvikling med små produktionsenheder med beboelse osv. uden for byområderne, uden at det i øvrigt måtte have lov til at ødelægge miljøet og idyllen på landet, for det er vi enige om at det ikke må have lov til.

Så undrer det mig lidt, at der i trafikforliget blev nævnt noget om trafik i landdistrikterne. Det må vist være en misforståelse. Jeg var med temmelig langt i de trafikforhandlinger, og de går da ikke i hovedlinjerne ud på at føre trafikken længere ud i regionerne. Det har vist ikke noget med landdistrikterne at gøre, så vidt jeg kan forstå.